Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 193

timide ⁊ incerte ꝓuidētie nostre: qm̄ deprimit ter-
rena inhabitatio sensum multa cogitantē: inde tē-
ptatio est vita humana sup terrā: ⁊ in hac nocte se-
culi circuit sicut leo q̃rēs quē deuoret. Nō leo d̾ tri-
bu iuda rex noster: sed leo diabolus aduersarius
nr̄. Ille eni q̃ttuor aīaliū de apocalipsi iohānis fi-
gurā in se vno exprimēs: natus vt hō: opat̄ vt leo:
imolat⁹ vt vitulus: volauit vt aquila: volauit sup
pēnas vētoꝝ: ⁊ posuit tenebras latibulū suū. Po-
suit tenebras ⁊ facta est nox: in qua ptrāsibūt oēs
bestie silue. Catuli leonū rugiētes: tēptatores vicz
p quos diabolus q̃rit quē deuoret: non quidē ha-
bētes ptātē: nisi in eos quos receperint: qꝛ ⁊ in psal-
mo ipo ita sequit̄: q̃rentes a deo escā sibi. In tam
periculosa ⁊ tēptationibus plena huius scl'i nocte
q̇s nō timeat: q̇s nō medullis oīb⁹ ꝯtremiscat: ne
dignus iudicet̄ qui deuorādus dimittat̄ i fauces
crudelis inimici? Vñ ieiunādū ⁊ orādū est: ⁊ tan-
to potius: tāto istātius: q̄nto ꝓpinq̄us ⁊ ipa dñice
resurrectiōis solēnitate passionisq₃ celebritate āni-
uersaria quodāmō nob eiusdē noctis memoria re-
sculpit̄: ne obliuiōe deleat̄: ⁊ nos nō corpe sed spū
dormiētes ille rugiēs deuorator inueniat. Nam ⁊
ipsa dñica passio q̇d nobis aliud in capite nr̄o iesu
xp̄o q̄₃ ipam vite huius tēptationē maxime con-
mēdauit? Vñ adueniēte iā mort sue tpe petro di-
Luc.22. xit: Postulauit sathanas vexare vos sic triticū: ⁊
ego rogaui ꝓ te ne deficiat fides tua: vñ ⁊ tu ꝯfor-
ta frēs tuos. Et plane ꝯfortauit nos p apl'm: Vñ
cū his duob in mōte se oñdit. Nos aūt qꝛ tā lōgū
ieiuniū ppetrare nō possumus: nō p tot dies ⁊ no-
ctes nihil alimētoꝝ sic ille accipiam⁹ saltē quātū
possumus faciamus: exceptis dieb p q̊s certis de
causis: mos ecclesie ꝓhibet ieiunare: vt dño deo
nr̄o vel q̊tidiano vel crebro ieiunio placeam⁹. Sz
nunq̇d sicut a cibo ⁊ potu abstinētia: p tot dies nō
pōt esse ꝯtinua? Vñ quidē tp̄s humiliāde aie quā-
tū potui maxime cōmēdaui: tm̄ ꝓpter hoīz errores
qui p vaniloq̄s seductiōes et prauas cōsuetudīes
nob molestā ꝓ vob curā inferre nō cessant: tacere
nō possum⁹. Sūt q̇dē obseruatores q̄dragesime
delitiosi poti⁹ q̄₃ religiosi: exq̇rentes nouas suaui-
tates magis q̄₃ veteres ꝯcupiscētias castigātes: q̇
p̄ciosis copiosisq₃ apparatib: fructuū diuisoꝝ q̊rū-
libet varietates et sapores supare ꝯtendūt. Vasa
in q̇b cocte sunt carnes tanq̄₃ imūda formidāt: et
in carne sua ventris et gutturis luxuriā nō formi-
dāt. Ieiunāt nō vt solitā tēperādo minuāt edaci-
tatē: sed vt imoderatā differēdo augeāt auiditatē.
Nā vbi tp̄s reficiēdi aduenerit: optimis mēsis tā
q̄₃ pecora p̄sepibus irruūt: ventresq₃ distendūt ar-
tificiosis ⁊ pegrinis ꝯdimentoꝝ diuersitatib⁹: tm̄
capiūt mādu cādo: quātū digerere nō sufficiūt ie-
iunādo. Sunt etiā qui vinū ita nō bibūt: vt alio-
rū expssione pomoꝝ aliosq₃ sibi liquores: nō salu-
tis causa sed iocunditatis exquirāt: tanq̄₃ nō sit q̄-
dragesima pie hūiliatiōis obfuatio: sed noue vo-
luptatis occasio. Quātū eni honesti⁹ eēt: vt si ꝓpt̄
infirmitatē stomachi aquā portare nō poterat: vi-
no vsitato ⁊ modico sustentaret̄. Quid aūt absur-
dius: q̄₃ dieb hūilitatis qn̄ par⁹ victus oībus imi-
tādus ē: ita viuere vt si toto tpe sic viuat̄: vix pos-
sint victū patrimonia sustinere? Cauete ista dile-
Eccl.18. ctissimi. Cogitate q̇d sc̄ptū est: Post ꝯcupiscētias
tuas non eas. Qd̾ saluberrimū p̄ceptū si omni tpe
obfuādū est: q̄nto amplius his dieb⁹: qn̄ ita tur-
pe ē si cupiditas nr̄a ad vsitatas relaxet̄ illecebras
vt merito culpet̄ q̇ nō restrixit vsitatas? Precipue
sane pauperū memētote: vt qd̾ vob partius viuen-
do subtrahitis in celesti thesauro reponatis. Acci-
piat esuriēs xp̄us: qd̾ ieiunās minus accepit xp̄i-
anus. Castigatio volētis: fiat sustētatio nō haben-
tis: copiosa voluntatis inopia: fiat necessaria ino-
pis. Copiosa sit etiā in aīo placabili ⁊ humili mise-
ricors ignoscēdi facilitas: petat veniā qui fecit in-
iuriā: det veniā qui accepit iniuriā: vt nō possidea-
mur a sathana: cuius triūphus est dissentio xp̄ia-
norū. Et hec eni magni lucri elemosyna est: debi-
tū relaxare cōseruo: vt tibi relaxet̄ a dño. Vtrūq₃
opus bonū celestis magister discipulis cōmenda-
uit dicēs: Dimittite ⁊ dimittet̄ vob: date ⁊ dabit̄ Luc.6.
vobis. Memētote serui illius cui oē debituz dñs Matt.18.
eius quod donauerat replicauit: qꝛ ꝯseruo sibi de-
bēti centū denarios misericordiā nō repēdit: quā
de talentorū decem milibus que debebat accepit.
In hoc genere operis boni nll'a est excusatio: vbi
sola voluntas tota facultas est. Potest quisq₃ di-
cere ne stomachus doleat ieiunare nō possum: po-
test etiam dicere volo dare pauperi: sed vnde nō
habeo: aut tm̄ habeo: vt timeam egere si dedero.
Quanq̄₃ ⁊ in his opibus excusationes plerisq₃ sibi
hoīes falsas faciūt: quasi veras inueniunt verūta-
men quis equidē dicat: ideo nō ignoui veniā petē-
ti: qꝛ me valitudo impediuit: aut quia man⁹ qua
porrigerem nō fuit? Dimitte vt dimittat̄ tibi: cor-
dis hoc opus est: nullū vel carnis sue membrū in
adiutoriū aīe assumit̄ vt hoc impleat quod rogat̄.
Volūtate agit̄: volūtate pficit̄. Fac securus: nihil
in corpe dolebis: nihil in domo minus hēbis. Iā
vo fratres videte q̇d malū sit vt penitēti fratri nō
ignoscat: cui p̄ceptū est: vt inimicū adhuc diligat.
Que cū ita sint: ⁊ cū scriptū sit: Sol non occidat Eph.4.
sup iracūdiā vr̄am: cōsiderate fratres vtrū xp̄ia-
nus sit dicēdus: qui aut his dieb⁹ inimicitias nō
vult finire quas nunq̄₃ debuit exercere.

Dñica scda Misericordia dñi. Johannis. x.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bo-
nus. Bonus pastor aīam suā ponit ꝓ ouib⁹
suis. Et rel'. Omel'. bea. Grego. pape.

Audistis frēs charissimi ex lectione euā-
gelica eruditionē vr̄am: audistis ex lecti-
one euāgelica piculū nr̄m. Ecce eni is q̇
nō ex accidenti bono: sz essentialit̄ bon⁹
est: dicit ¶ Ego suz pastor bonus. Atq₃ eiusdē boni- Tex.
tatis formam quā nos imitemur: adiūgit dicens
¶ Bonus pastor aīam suā ponit ꝓ ouib suis. Fe- Tex.
cit qd̾ monuit: oñdit qd̾ iussit. Bon⁹ pastor ꝓ oui-
bus aīam posuit: vt in sacro nr̄o: corpus suū ⁊ san-
guinē vteret: ⁊ oues q̄s redemerat: carnis sue ali-
mēto satiaret. Ostēsa nobis de ꝯtēptu mortis via
quā seq̄mur: apposita est forma cui impmamur.
Primū nob est: exteriora nr̄a misericorditer ouib⁹
eius impēdere: postremū vo si necesse sit: etiā mor-
tē nr̄am ꝓ eisdē ouibus ministrare. A pmo autez
hoc minimo: puenit̄ ad postremū maius. Sz cū
incōparabilit̄ lōge sit melior aīa q̄ viuim⁹: q̄₃ ter-
rena substātia quā exterius possidemus: q̇ nō dat

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0193
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG